

Text: Andreas Oredsson

FULLT DRAG I SPÅRET!

**Hur får du din boxer att dra?
Och vad är det som skiljer
träningen som siktar på
tävlingsspåret mot den för
fjällturen?**

**Andreas Oredsson är med i
Team Svenska Boxerklubben
och tävlar i både barmarks- och
vinterdrag.**

Presentation

Jag heter Andreas Oredsson och bor i Falun tillsammans med min familj där det för närvarande ingår en boxertik som heter Essie (Engelaiz Unbelievable). Jag fick efter många års tjtande min första hund 1989 och det skulle naturligtvis vara en boxer! Sedan dess har jag, bortsett från en kortare period då jag var fodervärd åt en schäfer som skulle bli tjänste-

hund, i princip utan avbrott varit boxerrasen trogen.

Jag vet exakt när mitt intresse för draghundar och draghundsport väcktes. Det var när jag i mitten av 1990-talet såg SVT-dokumentären "I Zambos takt" som handlade om draghunden Zambo som genomför tävlingen Fjälldraget i den svenska fjällvärlden. Intresset var väckt, men det skulle dröja tills jag fick hem min nuvarande hund innan det riktigt fick blomma ut. Till min stora glädje har Essie nämligen visat sig både ha intresse och fallenhet för drag. Vi tränar och tävlar nu både i barmarksdrag och på snö.

Jag har haft turen att lära känna familjen Pontén i Borlänge som är välkända i draghundskretsar med bland annat VM-guld i Nordisk stil på meritlistan. De har tagit sig an mig och gett mig många ovärderliga tips vid inkörningen och träningen av Essie.

Jag har nu blivit ombedd att skriva lite om draget, och hur jag ser på inkörning och träning vilket känns väldigt roligt. Jag vill dock på en gång klargöra att hundar är olika och att man därför behöver anpassa träningen efter den individ man har. Här kommer i alla fall mina tankar.

TEMA
BOXRAR KAN

VINTERDRAG

TEMA

Målsättning

Precis som inom all hundträning tror jag att det är bra om man redan från början har klart för sig målsättningen med träningen. Som exempel kan nämnas att "gå fot". Är ditt mål att få en hund som går vid din sida på promenaden utan att dra i kopplet eller är det en fulländad tävlingsmässig linförighet som är målet? Vilken målsättning man har påverkar i hög grad vilka kriterier man ställer upp i träningen och hur man lägger upp träningen – vad är det jag vill att hunden ska lära sig?!

På samma sätt tänker jag när det gäller dragträningen. Vill jag att min boxer skall kunna följa med på fikaturer på fjället och kanske dra ungar i en pulka, eller är det träning och tävling som är min inriktning? Att olika hundar har olika förutsättningar att bli bra draghundar kan man givetvis inte bortse från, men min målsättning styr ändå i stor utsträckning hur jag väljer att lägga upp grundträningen.

Har vi tränat för fikaturer kommer vi antagligen inte att göra speciellt bra ifrån oss på tävling och har vi tränat för tävling så vet jag av egen erfarenhet att det inte är helt optimalt att hunden vill gå på max så fort selen kommer på när det är en fikatur med familjen som står på programmet... Detta går i och för sig att lösa om man med lydnad kan få hunden att gå vid sidan eller lös, men det kan leda till onödig frustration.

Utrustning

Innan man börjar med träningen, oavsett vilken inriktning man tänker sig, är det viktigt att man skaffar rätt utrustning från början. Precis som inom all hundträning finns väldigt mycket "bra att ha saker", men jag kommer här att fokusera på det som jag tycker är viktigast.

Jag skulle rekommendera att man skaffar sig

utrustning som är godkänd

TEMA VINTERDRAG

BOXRAR KAN
TEMA

för tävling eftersom den är anpassad för optimal funktion och säkerhet både för förare och hund även om man inte planerar att tävla.

En bra nomesele, det vill säga en sele som flyttar dragpunkten från ryggen bak till svansroten, som sitter bra på hunden är det absolut viktigaste att investera i.

Detta eftersom den styr upplevelsen för hunden och direkt påverkar viljan att dra. Vill du även köra med pulka, finns det så kallade combined selar som även har fästen för skaklar. Jag rekommenderar absolut att man tar hjälp av någon som kan vid utprovningen av selen. Tyvärr kan det ibland vara svårt att hitta en färdigsydd sele som passar våra boxrar, men många tillverkare kan då anpassa selen efter hunden. Det finns också selar som går att justera i viss mån. Hur selen ska sitta skulle kunna bli en artikel för sig, så jag nöjer mig att hänvisa till att det finns väldigt bra information på nätet både på Svenska draghundssportförbundets hemsida (www.draghundssport.se) och på tillverkarnas sidor (se t.ex www.bjorkis.com). Jag hade turen att hitta en sele från Dragråttan som passade Essie, men jag har även en specialsydd sele från Björkis. Därutöver är bla Non-stop stora och välkända på marknaden.

Utöver en bra sele behövs även en expanderlina med en öppen ögla närmast föraren. Jag har sett expanderlinor med en metallögla i djuraffärer, men dessa är inte godkända för tävling och är dessutom direkt farliga för hunden! Ni kan ju tänka er hur dragvillig den hund blir som en gång träffats av en metallögla med full kraft bakifrån. Dessutom behöver man någon form av dragbälte med öppen krok så att det är lätt att koppla i och ur linan – något som är väldigt viktigt oavsett om du tränar för tävling eller inte!

Inkörning för fikaturen

Har man målsättningen att kunna ta med hunden på fikaturer är det bara att prova sig fram om man bara ska köra med sele

Ett nomesele placerar kraften i draget över bröstkorgen och låter skuldror och överarmar arbeta fritt. Huvudhålet på selen ska vara trångt utan att förhindra andningen.

*En veckas fjälltur i
Låckta med full
packning.
Pulkan har broms,
det är viktigt att
hjälpa till att bromsa
i nedförsbackarna.*

och lina. Ett sätt att börja på är att någon annan åker före hunden och lockar lite den första biten. Har man en hund som börjar jaga och bita i skidorna, vilket kanske inte är helt ovanligt, skulle jag rekommendera att man ökar retningen framåt för att försöka rikta om intresset från skidorna istället för att behöva ta konflikten där och då.

Vill man att hunden ska dra en pulka med skaklar är det bra att börja med sele och lina för att sedan lägga till pulkan när allt fungerar. Det är också viktigt att hunden successivt under lugna former får vänja sig vid att pulkan släpar efter så att man undviker att den känner obehag eller rädsla av att den upplever att något jagar den. Till att börja med kan man till exempel själv dra pulkan efter sig på promenaden, sen promenera med hunden som får dra pulkan och så vidare. Ha också för vana att alltid ha hunden kopplad i början så att den inte springer iväg okontrollerat med pulkan efter sig.

När man åker skidor med pulka är det som förare också viktigt att man kommer ihåg att hjälpa hunden utför, antingen genom att ha en lina fäst i pulkan som man bromsar med eller genom

att ta tag i skakeln och bromsa så att inte pulkan trycker på för mycket utför.

Inkörning för tävling

När det gäller inkörning av en tävlingshund måste man naturligtvis, som jag tidigare varit inne på, ta hänsyn till vad för hund man har och anpassa träningen efter det. Här kommer dock förslag på två olika sätt att träna som man kan ha som utgångspunkt.

Något som är oerhört viktigt, oavsett vilken metod man använder sig av, är att inte köra för långa sträckor! För att bibehålla glädjen i draget är det avgörande att man bygger upp hunden successivt. Mer om detta nedan.

Att jaga

Ett väldigt bra sätt att påbörja dragträningen är att "följa efter" en mer rutinerad hund. Man startar då med ett lämpligt avstånd beroende på platsen. Här är det viktigt att känna av sin hund. Vissa hundar går bäst när de ser hunden framför, medan andra taggar till extra när hunden framför försvin-

ner ur synhåll. Hur just min hund är styr valet av plats att träna på. Ska jag vara på en äng eller is, eller är det bättre att vara på ett slingrigt elljusspår? Viktigt med den här metoden är att inte ligga för nära så att man stör den andra hunden! Den här är en metod som ofta används på fågelhundarna.

Att leka

Ett annat alternativ är att bygga upp viljan att dra genom att förflytta sig från punkt A till B. Vid punkten B ser man till att hunden blir rikligt belönad med kamp eller annan lek.

Givetvis kan man även belöna med godis, men jag tror att man ska ha som målsättning att ha en ganska hög intensitetsnivå i belöningen. Här gäller det att känna sin hund och veta vilka belöningar som just den tycker om. Även här är det viktigt att förlänga sträckan successivt.

Oavsett hur vi väljer att lägga upp träningen är det vi vill uppnå att hunden ska arbeta målinriktat och tänka framåt!

Den fortsatta träningen

När viljan att dra och springa målinriktat framåt börjar byggas upp kan man successivt öka på sträckan. Jag kör dock aldrig eller väldigt sällan i alla fall hela tävlingssträckan (en mil) med Essie på träning utan kör betydligt kortare pass för att bibehålla och öka hennes motivation att dra.

Uppbyggnaden av hundens muskler och kondition kör jag istället för sig genom att springa med hunden lös så mycket som möjligt, cykla och simma mm. Risken är annars överhängande att hunden tröttnar om man kör för långa pass. Kör jag med sele och lina rastar jag henne ordentligt innan och när vi kör vill jag inte att hon nosar och stannar utan fokus ska vara full fart framåt!

Springer hon lös får hon gå som hon vill vilket leder till naturliga intervaller. Jag brukar även alternera att hon får gå lös och i lina under passen. Jag brukar då ta in henne så att hon får springa lös vid sidan en stund innan jag kör med sele och lina igen. Frustrationen över att behöva hålla mitt tempo brukar då göra att det blir full fart framåt när hon väl får tillåtelse.

När man fått hunden motiverad att dra framåt kan man också börja lägga till kommandon och finslipa detaljerna. På Essie har jag ”gå på” som

dragkommando, ”höger” och ”vänster”, ”sakta” och ”stanna”. Dessutom kan det vara bra att ha ett ”håll höger” respektive ”håll vänster” om man ska köra om eller blir omkörd.

Jag har lärt in höger och vänster genom att springa i skog med många stigkorsningar. Hundarna har då lärt sig på ett naturligt sätt vad som är rätt. Jag har aldrig belönat när hunden gått rätt på annat sätt än genom att berömma. Detta för att jag inte vill att den ska vända fokus mot mig vilket är lätt hänt om den till exempel ser att jag kastar en boll eller dylikt. Jag har

dock inte upplevt att det varit svårt att få till kommandona på Essie utan det har kommit väldigt naturligt i takt med att det börjat gå fortare och fortare. Vi har på tävling varit uppe i 40 km/h och då vill det ju till kommandona fungerar...

När man kommit så här långt i träningen finns det en hel del detaljer att finslipa som till exempel att köra om och bli omkörd, att åka flera varv på samma sträcka, att möta och åka nära andra hundar.

Gå en kurs!

För att få tävla måste man ha grönt kort som är som ett körkort för draghundskörning. Grönt kort kan man ta via Draghundsportförbundets hemsida men jag skulle verkligen vilja rekommendera att man går en kurs om man har möjlighet. Utöver tävlingsreglerna kan man då få ovärderliga tips om allt ifrån inkörning och träning till kost och tävlingstaktik.

Ut och tävla

Slutligen skulle jag vilja slå ett slag för att tävla drag. Det är en fantastisk kul sysselsättning både för förare och hund. Även om jag upplever att de senaste årens satsning för att få fler brukshundar aktiva har gett visst resultat skulle vi behöva få ännu fler aktiva. Att man nu även kan tävla i barmarksdrag gör ju att det är en sysselsättning som är möjlig i hela vårt avlångs land.

Drömmen vore om vi inom några år kunde vara fler boxrar på tävlingsbanorna kanske till och med tävlandes för Svenska Boxerklubben! Vem vet, kanske är Utmaningen 2015 bara början...

“Oavsett hur vi väljer att lägga upp träningen är det vi vill uppnå att hunden ska arbeta målinriktat och tänka framåt!”